

for Statslaanefondens Virksomhed blive trukne noget videre, end Tilfældet er i Lovforslaget. Man vilde maaske ikke kunne sætte som bestemt Grænse de 3 pCt. Rentefod som det laveste, temmelig sikkert heller ikke 5 Aar Afdragsfrihed som det højeste, der kunde være Grund til i adskillige Tilfælde maaske at indrømme længere Tids Afdragsfrihed, ligesom maaske efter Omstændighederne at gaa lidt lavere med Renten. Men blev man enig om Statslaanefondens Omraade, blev man vel ogsaa nok enig om saadanne Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Aarhus 3die Valgkreds (Harald Jensen) fandt ud af, at Fonden havde 3 Skuffer, den ene var hemmelig, men i den anden var der $1\frac{1}{4}$ Million Kr. til Udlaan, og i den tredje Skuffe var der saa $\frac{3}{4}$ Million til de øvrige Formaal. I den Skuffe med det hemmelige Præg kom Renterne af de ikke udlaante Midler. Jeg tror, det ærede Medlem, naar han tænker over det, vil indrømme, at der ikke er sat disse 3 Skuffer ind i Statslaanefonden saaledes, at man skal tage af disse 3 Skuffer, hver til sin Tid. Det hele er efter min Mening mere en Kalkule, naar det siges, at $1\frac{1}{4}$ Million skal gaa til Udlaan til Huslodder, og Resten fordeles til det øvrige. Der vil vist ikke være noget i Vejen for, hvis der ikke gaar $1\frac{1}{4}$ Million til Lodderne, at der bliver mere til andre Ting. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den hemmelige Skuffe skulde være saaledes indrettet, at ikke Renterne gik ind til det andet. Det ærede Medlems Betænelighed kunne vi vist lade fare.

Jeg skal endnu kun meget kort omtale Tilvejebringelsen af de Midler, Statslaanefonden skal virke med. Det er en Selvfølge, at de Fordringer, Statskassen har af forskellig Art, som henlægges til Fonden, ville ikke blive absolut de samme, som ere nævnte i Bemærkningerne til Forslaget, hvis man gik ind paa ikke at lægge Huslodderne og Forskudsforeningen ind under Fondens Omraade. Fordringerne ville altsaa blive nogle andre end nævnt i Forslaget. Men bortset derfra, er det klart, at skal Laanefonden i det hele taget kunne arbejde og udrette noget, maa der henlægges disponible Midler, og den maa have en Kapital, enten kontant eller bestaaende af Værdipapirer, der ere let sælgelige og altsaa kunne indbringe en kontant Beholdning. Formelt er det saaledes, at disse nødvendige kontante Penge eller let realisable Pa-

pirer skulde udbetales Statslaanefonden efter Lovforslaget af Statskassen. Men vi vide alle, ogsaa af den højtærede Finansministers Bemærkninger, at det er de 11 Mill. Kr., som Statslivsforsikringsanstalten skal afgive til Statskassen, som i væsentligst Grad skal danne den disponible Driftskapital for Statslaanefonden. Og dette har jo ført med sig, at ærede Medlemmer, der have talt under Behandlingen af Lovforslaget om Statsanstalten for Livsforsikring, ogsaa fra den Side have set med Betænelighed paa Forslaget om denne Laanefond. Vi hørte allerede den Dag, at specielt det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i og for sig ikke havde Betæneligheder ved at tage de 11 Mill. Kr. af Statsanstalten for Livsforsikring, men han havde Betænelighed ved at benytte dem netop i det Øjemed, som her er Tale om at benytte dem til, Udlaan i Jordlodder o. s. v. Maa jeg tilføje, at det ærede Medlem gik ud fra, at vi hellere skulde benytte dem til det Øjemed, der vil foreligge, naar vi en Gang komme til Afgørelsen af Spørgsmaalet om en Folkeforsikringsanstalt, som han vel nok tænker sig som en Statsanstalt. Der er meget, der tiltaler mig i den Tanke, og jeg har bragt i Erfaring, at der er flere ærede Medlemmer, der ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds have fundet, at der var noget, maa jeg sige, kønt i at benytte Statslivsforsikringsanstaltens store Overskud til at fremhjelpe en Folkeforsikring. Men trods det, at der er meget ogsaa for mig sympatetisk i disse Betragtninger, kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at det ogsaa kan have sin svage Side. Naar vi komme til Løsningen af Spørgsmaalet om en Folkeforsikring, kan det, at man saa at sige er bunden med Hensyn til Størrelsen af den Kapital, der er Tale om at benytte, altsaa at man fra Statens Side er bunden til, hvad Statsanstalten for Livsforsikring kan afse, influere paa Tingets Afgørelse af selve Spørgsmaalet om Folkeforsikring. Dette, at man paa den ene Side skal afveje, hvor meget Statsanstalten kan afse af sit Reservefond, og paa den anden Side har Krav om, hvor meget der skal udredes til Løsningen af Spørgsmaalet om Folkeforsikring, kan gøre, at man ikke staa saa frit i sin Afgørelse, som naar man kun har denne ene Side af Sagen at se paa, hvad der fra en Folkeforsikrings Standpunkt maa siges at være nødvendigt for at faa Forholdene løste paa en tilfredsstillende Maade. Ogsaa de Betænke-